

Mutluluk Gerek Herkese

– Atalante · 16 Nisan 2016

Bir yere kadar hepimiz aç susuz kalabiliriz ama hangimiz mutlu olmadan yaşayabiliriz ki. Kimse bizden birer melek olmamamızı beklemiyor ama şeytan da olmamızı beklemiyor değil mi? Neden kendimizden başka insanları mutlu etmiyoruz. Biz sadece ""ben" "mutlu olursam, mutlu ederim." diye düşünüyoruz. Bu mantıkla eğitiliyoruz birçok aileye göre ve bu mantıkla gelecek nesli eğitiyoruz. Hiç bir çocuğa baktığınızda davranışlarına dikkat ettiniz mi? Sevgiyi paylaşmıyorlar. Kardeşleri dahi olsa bizim sevdiğimiz kişi hemen bir iki patlatıyorlar. Neden peki? Aslında cevap basit, kıskanıyorlar. Ama ne olursa olsun bunu anlatamıyorlar bizi çok sevdiği için değil sevgiyi paylaşmanın ne demek olduğunu bilmedikleri için paylaştığımızda çoğaldığını bilmedikleri için birimiz mutlu olursak etrafımızı mutlu ettiğimizi göremedikleri için. Ama mutsuz olursak da bir o kadar da etrafımız cehenneme çevirmiyor muyuz? Bir kızalım bir sinirlenelim istediğimiz bir olmasında etrafımızı nasıl üzüyoruz. O zamana kadar içimizde biriktirdiklerimizi nasıl dışarı çıkartıyoruz ve ya da nasıl kusuyoruz içimizdeki nefreti... Biz öyle olunca çocuklarımızda bizden örnek alıyor. Peki biz neden kendimizden başka insanları da sevemiyoruz başkalarına neden değer veremiyoruz. Ya da neden denemiyoruz. Hadi deneyelim bakalım neler olacak. :)